

Verhaal over een Amerikaanse Labrador

Het dagboek van Mr. Monty (deel 7)

Het is even een poosje stil geweest rond Mr. Monty. Het kleine Retriever ventje dat de lange reis uit Montana (U.S.A.) zo dapper had doorstaan, was al snel helemaal gewend in Nederland. We trokken ons niets aan van de afkeurende blikken van showfokkers, Mr. Monty is immers geen zwaargewicht qua uiterlijk, hoog op zijn poten en een lange dunne staart. Echter een lichaam waar een top atleet jaloers op zou mogen zijn, een en al spieren. Maar wat hij in zijn hondenhoofdje opneemt en wil leren is onvoorstelbaar, vliegensvlug, onvermoeibaar en een hart van goud.

Op trainingsavonden luister je met een half oor wel eens mee hoe andere Retriever bezitters over hun honden praten. Training?.... hooguit 2x per week anders doet mijn hond het niet meer. Dan blijf je maar strak voor je uit kijken, Monty kan van trainen geen genoeg krijgen. Je moet hem afremmen, hij wil alleen maar apporteren en samenwerken met zijn baasje. Iedere dag gaat de tas met wild of dummies mee het veld in. En met zo een snelle leerling is het geen kwestie van uren trainen, maar even lekker door een programma wandelen. Alles wat hij deed, vond hij geweldig leuk.

Maar niet alles wat Monty deed, vonden wij ook héél leuk. Bij "De Vallei-Apporteurs" werd in het voorjaar een mixed team wedstrijd gehouden, een Staande Hond en een Retriever werkten samen. Nou, dat was even een leuke gewaarwording voor Monty. Samen met de fraaie Duitse Staande Langhaar "Lente" liep hij de sterren van de hemel en zo belandden zij samen in de finale.

Een hele verre markeer van een kraai en een sleep. De verdeling was snel gemaakt: Monty had die dag super gemarkeerd en zou op de verre kraai gaan, Lente werd naar de sleep gedirigeerd. En toen ging het mis.... Onderweg naar de kraai hield Monty zijn mooie dame goed in de gaten, zag haar op de sleep duiken en aarzelde geen minuut. Hij schakelde door naar zijn hoogste versnelling, week van zijn markeerlijn af en volgde Lente door het struikgewas en was verdwenen...

Gelukkig kwam Lente na een paar minuten terug met het sleep apport, maar Monty was weg en bleef weg. Een stip aan de horizon, daar rende hij, op zoek naar iets. Fluiten hielp niet, dan maar knallen met een alarmpistool en ja hoor, Monty veranderde van koers en werd op slimme manier naar binnen geloodst. Ja, dat kan ook gebeuren bij hondjes die nog

niet goed in de hand staan, maar gelukkig hoorden dit soort uitpattingen tot de heel weinige. Het was bij Monty niet voor herhaling vatbaar.

Een 48- uurs ervaring

Na het behalen van een Certificaat B-diploma werd automatisch doorgeschoven naar de B1 klasse in de Workingtesten. Het paste beter bij Monty, we hadden zelf ook het gevoel dat wat zwaardere proeven hem beter zouden bevallen. Hij was nu al verrukt van lange lijnen en verre markeerapporten. Inderdaad, het ging allemaal zo gemakkelijk dat hij op zaterdag tweede werd bij de Nederlandse Labrador Vereniging in de B1 klasse en de volgende dag, zondag, een eerste prijs behaalde, wederom in de B1 klasse maar nu bij de Golden Retriever Club.

B1 was meteen afgelopen, Monty kreeg een officieel schrijven van de Labrador Club dat hij vanaf nu in de B2 moest starten. Nog geen 2 jaar oud! Zouden we niet teveel druk op Monty gaan leggen???

Nieuws uit USA

Het contact met Larry Calvert, de fokker van onze Monty in USA, is optimaal. Minimaal 1x per week e-mailen we met elkaar. Larry is o.a in het bezit van een volle broer van Monty die exact één jaar ouder is. "Skatch" is een soort "powermachine", een Labrador die ongelooflijk presteert. Een geweldige jonge zwarte reu die nu al in de Openklasse Field Trials loopt en als ik via Skype met Larry aan de babbel ben over de prestaties die deze topper levert, valt het op dat het werken en trainen in Europa niet vergelijkbaar is met Amerika.

Het gehele USA systeem is voornamelijk gebaseerd op zeer lange lijnen lopen en markeerapporten. 3- 4- of 5-voudige verre markeerapporten van soms 400 meter zijn zeker geen uitzondering. Deze honden moeten wel topatleten zijn om dit te volbrengen.

In gedachten zie ik de glimlach op het gezicht van Larry als hij op de email mijn verslag uit Nederland leest. Hij is zeer tevreden over Mr. Monty, zijn fraaie "Jazztime" fokproduct, waar wij ongelooflijke schik mee hebben en die in Nederland en België al zoveel mooie resultaten heeft behaald.

Henny M. Schoor / Foto: Henk Eggink

